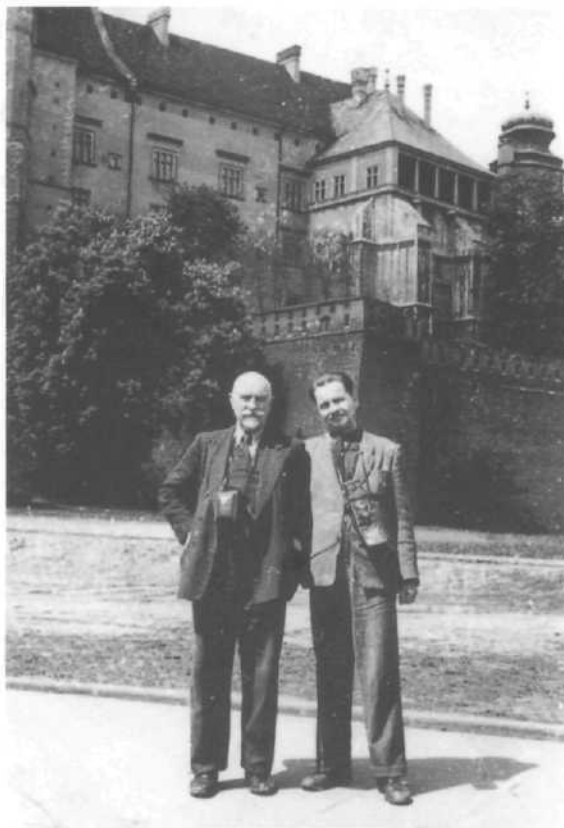

Jan Buřhak, słusznie nazywany „ojcem polskiej fotografii”, jest niewątpliwie najwybitniejszym przedstawicielem tej dziedziny twórczości artystycznej i jednym z czołowych artystów pierwszej połowy XX wieku w Polsce. Należy także do grona nielicznych polskich fotografików już w okresie międzywojennym znanych i cenionych za granicą. W swej pracy artystycznej realizował założenia estetyczne piktorializmu, był teoretykiem i krytykiem sztuki, publicystą, pedagogiem. Stworzył i rozpropagował koncepcję „fotografii ojczyzny”, która miała akcentować rodzimość i polskość. Ów przekaz ideowy, będący wyrazem głębokiego patriotyzmu, uważano za rzecz niezwykle cenna w okresie dążeń do niepodległości i w latach tuż po jej odzyskaniu. Najdobitniejszym wyrazem tak pojmowanej roli rozwijającej się w Polsce nowej dziedziny sztuki stały się tysiące fotografii przedstawiających polskie krajobrazy i zabytki, a wykonanych przez Buřhaka podczas wędrówek po kraju.

Justly referred to as the ‘father of Polish photography’, **Jan Buřhak** was undoubtedly the foremost representative of the discipline in Poland during the first half of the 20th century. Between the two World Wars, he was one of the few Polish photographers known and acknowledged abroad. Artist subscribing to the aesthetic premises of pictorialism, theorist, critic, publicist, and teacher, he was the author and practitioner of the concept of ‘native photography’, the goal of which was to highlight the natively Polish. Being an expression of profound patriotism, an ideological message of this kind was recognized as exceedingly important during Poland’s striving for independence and in the early years of independent Polish statehood. As the most eloquent manifestation of this peculiar understanding of the role of an emergent branch of art, new to Poland at this time, there were thousands of photographs of Polish landscapes and monuments taken by Buřhak during his wanderings along and across the country.